

Timp peste timp

Necorupb

TIMP PESTE TIMP

Revine spre seară un gând călător
și timp peste timp aleargă-napoi,
copilul din mine mă prinde din zbor,
pe aripi de vis plutim amândoi.

Din tolbă descarcă povești minunate,
cu straie purtate cândva în trecut,
în lada de zestre a mintii păstrate,
închisă ermetic c-un dor convolut.

Tărâmuri pierdute revin în tăcere
cu dulci amintiri desfăcute ad-hoc,
din traista țesută în ierni austere
cu jarul rămas pe tăciunii din foc.
Mă văd alergând pe pășuni nesfârșite
prin iarba crescută cu firul mănos,
picioarele goale, cu rouă stropite,
întorc, peste vreme, poteca pe dos.

Ajung lângă râul cu unde rebele,
jucând grațios peste pietre-argintii,
pe bolta senină tu treci printre stele,
m-așez lângă mal așteptând să revii.
Dar gândul se rupe în umbrele sure
ajunse din sobă pe albul tavan,
ca-n joculizar de pe cer să te fure,
când treci printre astre în mitic rădvan.